

วินัยข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา

ความหมาย

วินัย

คือ กฎเกณฑ์ข้อบังคับที่ต้องปฏิบัติตามหากฝ่าฝืนอาจต้องรับโทษหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง

วินัย หมายถึง การควบคุม ความประพฤติหรือพฤติกรรมของคนในองค์กรให้เป็นไปตามแบบแผน ที่พึงประสงค์

วินัยข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา

หมายถึง ข้อบัญญัติที่กำหนดเป็นข้อห้ามและ
ข้อปฏิบัติตามหมวด 6 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547
(ม. 82 – 97)

การลงโทษทางวินัย เป็นกระบวนการ
สำคัญอันหนึ่งในการบริหารงานบุคคลภาครัฐ
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมคุณภาพและ
ประสิทธิภาพของข้าราชการและมีจุดมุ่งหมาย
เพื่อธำรงศักดิ์ศรีของข้าราชการด้วย
การลงโทษทางวินัยที่ถูกนำมาใช้เป็นมาตรการ
เชิงลบควบคู่กับการให้รางวัลซึ่งเป็นมาตรการ
เชิงบวกภายใต้แนวความคิดว่า ข้าราชการที่ดี

(ต่อ)

มีประสิทธิภาพควรได้รับการยกย่อง และ
ให้รางวัลเพื่อเป็นกำลังใจและเป็น
ตัวอย่างที่ดี ข้าราชการที่กระทำ
ความผิดสมควรได้รับการลงโทษตาม
ควรแก่กรณีเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่
ข้าราชการรายอื่น

โทษทางวินัยมี 5 สถาน

- ภาคทัณฑ์
- ตัดเงินเดือน
- ลดเงินเดือน
- ปลดออก
- ไล่ออก
- (ม. 96)

- การว่ากล่าวตักเตือนหรือการทำทัณฑ์บน ไม่ถือว่าเป็นโทษทางวินัย ใช้ในกรณีเป็น ความผิดเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ การว่ากล่าวตักเตือนนั้น เพื่อมิให้เกิด ความผิดเช่นนั้นอีก โดยไม่ต้องทำเป็นหนังสือ แต่อาจมีการบันทึกในสมุดหมายเหตุ ประจำวัน ส่วนการทำทัณฑ์บนนั้น กฎหมาย กำหนดให้ทำเป็นหนังสือ (ม. 100 ว. 3)

โทษภาคทัณฑ์

- ใช้ลงโทษกรณีที่เป็นการผิดเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ
- โทษภาคทัณฑ์ไม่ต้องห้ามการเปลี่ยนเงินเดือน
- (ม. 96)
- กฎ ก.ค.ศ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนฯ พ.ศ. 2550 ข้อ 6 (2)

โทษตัดเงินเดือนและลดเงินเดือน

- ใช้ลงโทษในความผิดที่ไม่ถึงกับเป็นความผิดร้ายแรงและไม่ใช้กรณีความผิดเล็กน้อย (ม. 96,100)

โทษปลดออกและไล่ออก

- ใช้ลงโทษกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หากมีเหตุลดหย่อนโทษห้ามลดโทษต่ำกว่าปลดออก
- กรณีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือละทิ้งหน้าที่ ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ ราชการอีกเลย คณะรัฐมนตรีมีมติให้ควรลงโทษไล่ออกทั้ง ๒ กรณี

- กรณีหลอกลวงเรียกรับเงินจากราษฎรโดยอ้างว่าสามารถฝากเข้าโรงเรียน ทำงานหรือช่วยเหลือในการสอบเข้าทำงานได้ ให้ลงโทษเช่นเดียวกับกรณีทุจริต ความผิดฐานทุจริตนั้นแม้จะนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนก็ไม่ใช่เหตุผลหย่อนโทษ (ความผิดสำเร็จ)
- ผู้ถูกลงโทษปลดออก มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ เสมือนลาออก (พ.ร.บ.บำเหน็จฯ พ.ศ.2498 และที่แก้ไขเพิ่มเติม)
- การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนไม่ใช่โทษทางวินัย

▪
เพิ่มเติม

*การกระทำที่ดีถือว่าเป็นความผิดวินัย
นอกจาก พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547*

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐ มิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. 2542

ประเด็นสำคัญ

เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือเป็นผู้ประกันผู้ต้องหาหรือจำเลย โดยใช้หลักทรัพย์หรือสถานะ การเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล ในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งจะต้องดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

เว้นแต่ เป็นการกระทำกับบุคคลซึ่งเป็นสามีหรือภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดาน ไม่ว่าชั้นใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

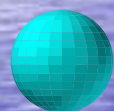
เสพสุรา

- ☘ เสพสุราจนมึนเมาไม่สามารถครองสติได้ ➡ ลงโทษตามสมควรแก่กรณี
- ☘ เสพสุราในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ➡ ปลดออกหรือไล่ออก
- ☘ เมาสุราเสียราชการ ➡ ปลดออกหรือไล่ออก
- ☘ เมาสุราในที่ชุมนุมชนจนเกิดเรื่องเสียหายหรือ
เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ➡ ปลดออกหรือไล่ออก

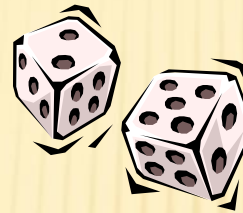
มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2548
เรื่อง การพิจารณาการกระทำผิดวินัยของข้าราชการ

สำคัญ

ในกรณีข้าราชการกระทำผิดวินัยโดยปลอมลายมือชื่อของผู้อื่นไปหาประโยชน์ ให้ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษอย่างน้อยปลดออกจากราชการ

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2496 และวันที่ 6 พฤษภาคม 2546
เรื่อง แนวทางการลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพยา

ประเภทที่กฎหมายห้ามขาด

ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ

ประเภทที่กม.บัญญัติว่าจะเล่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาต

เล่นโดยไม่ได้รับอนุญาต

ลงโทษตามสมควรแก่กรณี

เล่นโดยได้รับอนุญาตแต่หมกมุ่นจนเสียหายแก่ราชการ

ลงโทษตามสมควร
แก่กรณี

อำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน

ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่า

มีอำนาจ
สั่งลงโทษ

- * ภาคทัณฑ์
- * ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของเงินเดือน เป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือ
ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

▲ • ภาคทัณฑ์

▲ • ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของเงินเดือนเป็นเวลาหนึ่งเดือนสองเดือนหรือสามเดือน

▲ • ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของเงินเดือน

มีอำนาจสั่ง
ลงโทษ

นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง เลขาธิการ อธิบดี หรือ
ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า อธิการบดี

▲ • ภาคทัณฑ์

▲ • ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของเงินเดือนเป็นเวลาหนึ่งเดือนสองเดือนหรือสามเดือน

▲ • ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของเงินเดือน

มีอำนาจสั่ง
ลงโทษ

ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษและอำนาจลงโทษ (วินัยไม่ร้ายแรง)

ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ	ภาคทัณฑ์	ตัดเงินเดือน	ลดเงินเดือน
1) ผู้อำนวยการสถานศึกษา	✓	2 %, 4 % 1,2,3 เดือน	✗
2) ผู้อำนวยการสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา	✓	2 %, 4 % 1,2,3 เดือน	2 % หรือ 4%
3) นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง เลขาธิการ อธิบดี	✓	2 %, 4 % 1,2,3 เดือน	2 % หรือ 4%

ผลของการกระทำผิดวินัย

1. ถูกสอบสวนลงโทษ
2. ถูกงดพิจารณาความดีความชอบ
3. ขาดความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนบุคคลทั่วไป
4. ไม่ได้รับการส่งเสริมให้เจริญก้าวหน้า ในหน้าที่ราชการเท่าที่ควร
5. เกิดความเดือดร้อนทั้งตนเองและครอบครัว

ต่อ

6. เกิดความเสียหายทั้งต่อตนเองและทางราชการ

7. เสื่อมเสียชื่อเสียง

8. ไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญถ้าถูกลงโทษไล่ออก

9. อาจต้องรับผิดชอบทั้งทางอาญาและทางแพ่ง

ข้อควรทราบเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ

1. ไม่มีอายุความ
2. ยอมความกันไม่ได้
3. ไม่อาจชดใช้ด้วยเงินเพื่อลบล้างความผิด
4. กรณีถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แม้ออกจากราชการไปแล้วก็สอบสวนต่อไปได้

ต่อ

5. กรณีถูกฟ้องคดีอาญาต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ
6. ถ้าถูกลงโทษหนักกว่าโทษภาคทัณฑ์จะไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนในครั้งที่ถูกลงโทษ
7. ถ้าถูกลงโทษไล่ออกจะไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ
8. โทษปลดออก มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนลาออก

ต่อ

9. เมื่อมีการกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้ใด
กระทำความผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน
ผู้บังคับบัญชาต้องสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น
ว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาหรือไม่ ถ้าเห็นว่ามีมูล
ต้องดำเนินการทางวินัยทันที ถ้าเห็นว่าไม่มีมูล
จึงยุติเรื่องได้

10. การละเลยหรือมีพฤติกรรมปกป้อง ช่วยเหลือ
มิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษหรือปฏิบัติหน้าที่
ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ต่อ

11. การดำเนินการทางวินัยทั้งร้ายแรงและไม่ร้ายแรง ต้องตั้งกรรมการสอบสวนทุกกรณี เว้นแต่กรณีเป็น ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

12. “โดยทุจริต” หมายความว่า เพื่อแสวงหา ประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับ ตนเองหรือผู้อื่น “ประโยชน์” ในที่นี้หมายถึง ทรัพย์สินและไม่ใช้ทรัพย์สิน เช่น การได้รับบริการ การอนุญาต อนุมัติ

13. คำว่า “กรณีมีมูล” หมายความว่า มีกรณีเป็นที่ สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัยเกิดขึ้นแล้ว

การดำเนินการทางวินัย

หมายถึง กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการในการออกคำสั่งลงโทษ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีลำดับก่อนหลังต่อเนื่องกัน อันได้แก่การตั้งเรื่องกล่าวหา การสืบสวน สอบสวน การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษและการสั่งลงโทษรวมทั้งการดำเนินการต่าง ๆ ในระหว่างการสอบสวนพิจารณา เช่น การสั่งพัก/ให้ออกไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา เป็นต้น

มูลเหตุเบื้องต้นก่อนการดำเนินการทางวินัย

1. กรณีพบผู้กระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐาน
ในเบื้องต้นสามารถดำเนินการทางวินัยได้ทันที
หากเห็นว่ากรณีมีมูลก็ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนต่อไป
2. กรณีการร้องเรียนด้วยวาจา ให้จดปากคำพร้อม
รวบรวมพยานหลักฐานแล้วตั้งกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริง หากเห็นว่ากรณีมีมูลก็ให้ตั้งกรรมการ
สอบสวนต่อไป
3. กรณีมีการร้องเรียนเป็นหนังสือต้องสืบสวน
ในเบื้องต้นก่อน หากเห็นว่าไม่มีมูลก็ให้สั่งยุติเรื่อง
หากเห็นว่า กรณีมีมูลก็ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนต่อไป

วินัยข้าราชการ

- วินัยอย่างร้ายแรง
- วินัยไม่ร้ายแรง

วินัยข้าราชการ

วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

- การขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา

วินัยต่อผู้ร่วมงาน

- การรักษาความสุภาพเรียบร้อย
การรักษาความสามัคคี
- การกระทำการอย่างใดเป็นการ
กลั่นแกล้งกัน
- การช่วยเหลือกันในเวลาปฏิบัติ
ราชการ

วินัยต่อประชาชน

การให้การต้อนรับ

การให้ความสะดวก

การให้ความเป็นธรรม

การให้ความสงเคราะห์

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่

ข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการ

วินัยต่อประเทศชาติ

การสนับสนุนการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตย

วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม
(มาตรา 84)

- ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอุทิศเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ ของทางราชการ (มาตรา 84 วรรคสอง)
- ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี และ นโยบายของรัฐบาล (มาตรา 85)
- ถือและปฏิบัติตามระเบียบ แบบธรรมเนียมของทางราชการและ จรรยาบรรณของข้าราชการครู (มาตรา 85)
- อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ (มาตรา 87)

วินัยต่อตนเอง

- ไม่กระทำการหาผลประโยชน์อาจทำให้เสียความ
เที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง
หน้าที่ของตน
- ไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรง
ตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน วางตนเป็น
กลางทางกลางเมือง
- ไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

หน้าที่ของผู้บังคับบัญชาในเรื่องวินัย

เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย

ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย

ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งมีกรณี

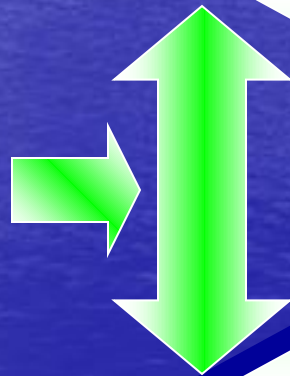
ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยและมีมูลว่าได้กระทำผิดจริง

หลักการดำเนินการทางวินัยเบื้องต้น

แจ้งข้อกล่าวหาและสรุป
พยานหลักฐาน

แต่งตั้งกรรมการ
สอบสวน

การดำเนินการ
ทางวินัย

ไม่ร้ายแรง
(ผู้บังคับบัญชา)

ร้ายแรง
(ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและ
แต่งตั้ง)

วินัยไม่ร้ายแรง

- ความหมาย - ความผิดที่มีโทษไม่ถึงต้องออกจากราชการ : ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน
- ตั้งกรรมการสอบสวน
- สรุปพยานหลักฐานให้แก่วุฒิสภา
- วินิจฉัย
- ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ

วินัยไม่ร้ายแรง

- ไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย(๘๓)
- ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต
เสมอภาค และเที่ยงธรรม รักษาประโยชน์ราชการ
ปฏิบัติตนตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ
- ไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจและหน้าที่
ราชการของตน หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(มาตรา ๘๔)

วินัยไม่ร้ายแรง(ต่อ)

- ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยถือ ประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน(ม.๘๕)
- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือไม่รักษาประโยชน์ราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือภายใน ๗ วัน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนก็ได้ ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามเดิม ต้องปฏิบัติตาม(๘๖)

วินัยไม่ร้ายแรง(ต่อ)

- ไม่ตรงต่อเวลา ไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการและ
ผู้เรียน ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มี
เหตุผลสมควร(๘๗)
- ไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ไม่รักษาความ
สามัคคี ไม่ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้เรียน ข้าราชการ
ด้วยกัน ผู้ร่วมงาน ไม่ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้
ความเป็นธรรมต่อผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อ
ราชการ(๘๘)

วินัยไม่ร้ายแรง(ต่อ)

- กลั่นแกล้ง กล่าวหา ร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความจริง (๘๙)
- กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์ เสียความเที่ยงธรรม เสียเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน(๙๐)
- เป็นกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (๙๒)
- ไม่วางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่(๙๓)
- กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว(๙๔)

วินัยไม่ร้ายแรง(ต่อ)

- ไม่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ไม่ป้องกัน ละเลย หรือมีพฤติกรรมปกป้อง ช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชามิให้ถูกลงโทษโดยไม่สุจริต(ม.๙๕)

ภาพรวมการรายงานการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรง

เลขธิการ

กศจ.

อ.ก.ค.ศ.ที่ ก.ค.ศ.ตั้ง

รายงาน

กรณี ผอ.สำนักงานเขตฯ เป็นผู้สั่ง

ปลัด / เลขธิการ/อธิบดี เป็นผู้สั่ง

เพิ่มโทษ / ลดโทษ / จดโทษ / ยกโทษ / เห็นชอบ

พิจารณาตาม

มาตรา 104

ผู้อำนวยการ

สำนักงานเขตพื้นที่ฯ

รายงาน

ปลัด/เลขา/อธิบดี

ยุติเรื่อง / จดโทษ / ลงโทษ

ในเขตพื้นที่ฯ : ผอ.รร.

ส่ง

นอกเขตพื้นที่ฯ : ผบ.ชั้นต้น

การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

- ความหมาย - ความผิดที่มีโทษถึงต้องออกจากราชการ : ไล่ออก/ปลดออก
- ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง
- การสั่งพักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน
- ลงโทษโดยมติ กศจ.

วินัยอย่างร้ายแรง

- ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ(ม.๘๔)
- จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง(ม.๘๕)
- ขัดคำสั่ง หลีกเลียง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง(ม.๘๖)

วินัยอย่างร้ายแรง (ต่อ)

- ละทิ้งหน้าที่ หรือ ทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง(ม.๘๗)
- ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกัน ในคราวเดียวกันเป็นเวลา เกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร(ม.๘๗)

วินัยอย่างร้ายแรง (ต่อ)

- กลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่ม
hengผู้เรียน หรือประชาชน ผู้มาติดต่อราชการ
อย่างร้ายแรง(ม.๘๘)
- กลั่นแกล้ง กล่าวหา หรือร้องเรียนผู้อื่นโดย
ปราศจากความจริง เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับ
ความเสียหายอย่างร้ายแรง(ม.๘๙)

วินัยอย่างร้ายแรง (ต่อ)

- กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์ในตำแหน่งหน้าที่ โดยมุ่งหมายเป็นการซื้อขาย หรือให้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง หรือวิทยฐานะโดยไม่ชอบ หรือได้รับการบรรจุแต่งตั้งโดยมิชอบ(ม.๙๐)
- คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือจ้าง วาน ใช้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการ เพื่อปรับปรุงกำหนดตำแหน่ง เลื่อนตำแหน่ง เลื่อนวิทยฐานะ หรือรับเงินเดือนระดับสูงขึ้น (ม.๙๑)

วินัยอย่างร้ายแรง (ต่อ)

- ร่วมคัดลอก ลอกเลียนผลงานทางวิชาการ
ของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือรับจัดทำผลงานทาง
วิชาการ ไม่ว่าจะมีความตอบแทนหรือไม่(ม.๕๑)
- เข้าไปเกี่ยวข้องการทุจริตซื้อสิทธิขายเสียง
การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภา
ท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น(ม.๕๓)

วินัยอย่างร้ายแรง (ต่อ)

- กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือหนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
- เสพยาเสพติด หรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพ
- เล่นการพนันเป็นอาจณ
- ล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่(ม.๙๔)

ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

- ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้
- ความผิดวินัยไม่ร้ายแรงที่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง
 1. กระทำความผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำผิด และผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความกระจ่างชัดอยู่แล้ว
 2. กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวน

- ความผิดวินัยร้ายแรงที่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดเจน

1. กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

2. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

3. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวน

แผนภูมิแสดงกระบวนการก่อนการดำเนินการทางวินัย

มีกรณีกล่าวหา (ม.๙๕)

กรณีมีมูลโดยมีพยานหลักฐานใน
เบื้องต้นอยู่แล้ว (ม.๙๕ ว.๔)

ดำเนินการทางวินัย

ร้ายแรง
(มีมูลร้ายแรง)

ผู้มีอำนาจ ตาม
ม.๕๓ ตั้ง
กรรมการ
สอบสวนวินัย
อย่างร้ายแรง
(ม.๙๘ ว.๒)*

ไม่ร้ายแรง

ผู้บังคับบัญชา
ตั้งกรรมการ
สอบสวนวินัย
ไม่ร้ายแรง (ม.
๙๘ ว.๑)*

ปรากฏตัวผู้ถูกกล่าวหา/กรณี เป็น
ที่สงสัย โดยไม่มีพยานหลักฐานใน
เบื้องต้น (ม.๙๕ ว.๕)

สืบสวน/พิจารณาในเบื้องต้น

มีมูล

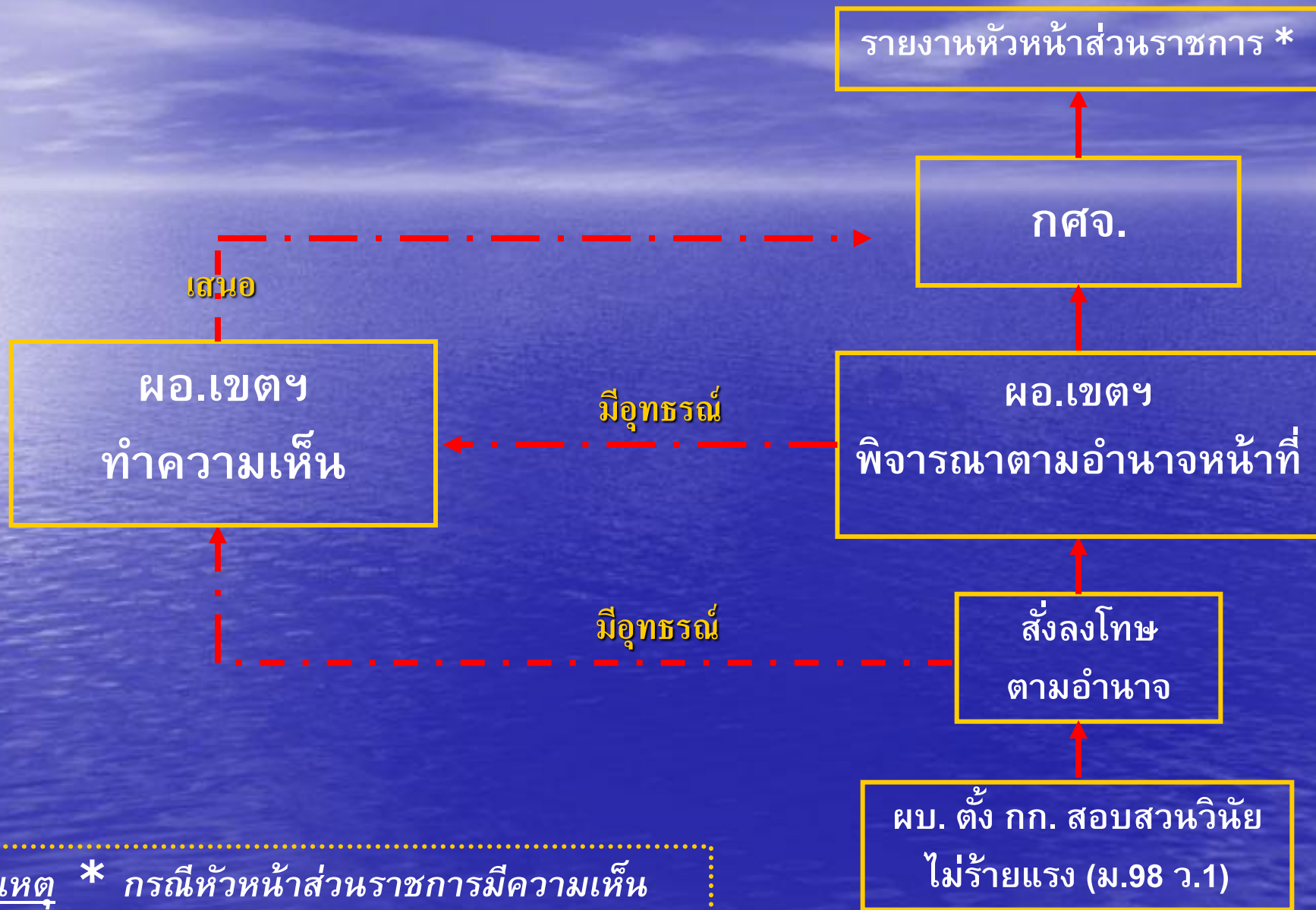
ไม่มีมูล

ยุติเรื่อง

*ไม่ต้องรายงานการดำเนินการ
ทางวินัย ตามระเบียบฯ ก.ค.ศ.
เพราะถือว่ายังไม่เป็นการดำเนินการ
ทางวินัย

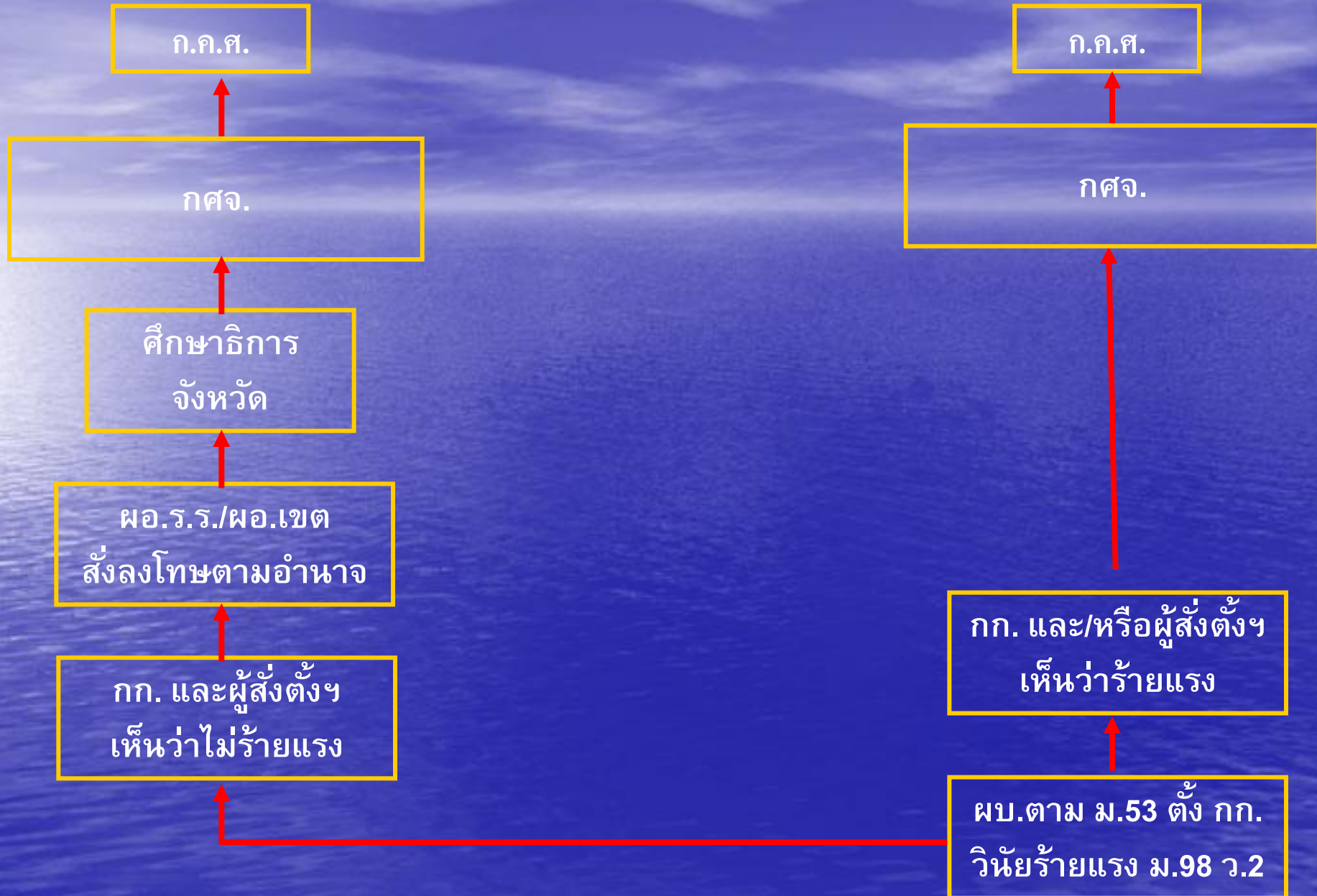
*เว้นแต่มีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง/กรณีที่ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัย ตาม ม.๙๘ ไม่ต้องตั้งกรรมการสอบสวน

แผนภูมิแสดงกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรง

หมายเหตุ * กรณีหัวหน้าส่วนราชการมีความเห็น
ขัดแย้งกับมติ กศจ. ให้เสนอ ก.ค.ศ. พิจารณา

แผนภูมิแสดงกระบวนการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

ขอบคุณครับ